

ТАНЦЮЮТЬ ТІНІ...

Танцюють тіні на стіні,
Немовби спомини про літо:
О, як багато пережито, –
Тепер усе б убгати в дні.

Полиця – «Радість і жура»,
Полиця на «Любов-розлуку»...
Одна – на щастя, п'ять – на муку.
...Шукає нить веретена...

А Мойра все снує й снує...
«Мандруймо! В'яжеться довіку!
Ще поки розмах в крилах є,
Ще поки не вчуваєм віку!..»

Тремтять зіглілі силуети
У нескінченнім піруеті
І все шукають соломину,
Щоб повернутись на хвилину.

ГЛОСА

Диптих

1

О, свідомосте, сповнена чар,
Смолоскипом гори вдалині,
Несвідомо, нестримно прав
Моїм серцем і духом моїм.
Дай одвічно терпкі слова,
І ці погляди ніжно-п'яні,
Цей кульгаво-щасливий стан,
Щоб лишатись лише на грані...
Мрії-зорі – близькі і теплі,
Починання до починань...
Я готова життя терпнуть

За солодкий настій зі знань.
Я готова навек забути,
Мов безвільна, лиш дай світла.
Щоб душа не посміла зігнутись,
Щоб вона горіла і квітла.

2

О Небо, дякую за мить!
За усмішки близьких і дальніх,
За буйний вітер, що не спить,
За вечір, ніч, промінчик ранній.
За зустріч дня, за тихі зорі,
За радість, сум і навіть муку,
І за кохання, й за розлуку,
І за буденне, й неозоре.
За кожен подих, порух, гомін.
За те, що знаю й відчуваю.
За те, чому й ім'я немає,
За цей святий одвічний спомин.

